

Betula pendula 'Crispa'

brzoza brodawkowata 'Crispa'

Synonim łaciński: *Betula laciniata*

Odmiana geograficzna pochodząca ze Szwecji, ale rozmnażany jest prawdopodobnie tylko jeden klon. Drzewo o malowniczej koronie, dość wąskiej, nieregularnie jajowatej, luźno ugałęzionej, z cienkimi, długimi, zwisającymi gałązkami. Rośnie szybko, dorasta do 20 m wys. Kora na młodych pędach ciemna, później biała i gładka, łuszcząca się okrężnie, na starych drzewach mocno spękana. Liście postrzępione i głęboko powcinane, nadają drzewu delikatny wygląd. Wcześniej rozwijają się na wiosnę, jesienią przebarwiają się na żółto. Blaszki liściowe jasnozielone, nagie, małe, 3-7 cm dł., jajowatoromboidalne lub trójkątne z ostrym wierzchołkiem, głęboko klapowane, o klapach nieregularnie i ostro ząbkowanych. Drzewo typowe dla terenów jałowych, suchych i piaszczystych, ale dobrze rośnie w każdych warunkach. Potrzebuje dużo światła. Bardzo dobrze znosi zanieczyszczenie powietrza. Do stosowania w założeniach krajobrazowych i miejskich, w parkach i osiedlach.

autorzy opisu tekstowego: Szkółka Drzew i Krzewów Ozdobnych „Betula” Wojciech KIMEL Wojciech Kimel

pochodzenie

wprowadzenie do handlu: 1767 znaleziona w lesie w Dalekarlii, Szwecja

grupa roślin	liściaste
grupa użytkowa	liściaste drzewa
forma	drzewo
siła wzrostu	wzrost typowy dla gatunku
pokrój	drzewiasty wyprostowany jajowaty przewisający (płaczący, zwisty)
docelowa wysokość	od 15 m do 20 m
barwa liści (igieł)	jasnozielone
zimozieloność liści (igieł)	liście opadające na zimę
nasłonecznienie	stanowisko słoneczne
wilgotność	roślina tolerancyjna
ph podłoża	roślina tolerancyjna
rodzaj gleby	roślina tolerancyjna
walory	ciekawy pokrój odporność na zanieczyszczenia ozdobna kora ozdobne z liści/igieł
zastosowanie	parki zadrzewienia krajobrazowe zieleń publiczna kompozycje naturalistyczne (parki i ogrody)
strefa	2

autor opisu tabelarycznego: Wojciech Kimel, Szkołka Drzew i Krzewów Ozdobnych „Betula” Wojciech KIMEL;

